

opusdei.org

"Koin, että olin saapunut kotiin."

Sirje, virolainen anestesialääkäri, löysi Opus Dein luettuaan pyhän Josemarían teoksen "Tie". Tämä kohtaaminen muutti hänen elämänsä: "Se oli rakkautta ensi silmäyksellä." Nykyään hän elää uskoaan ilolla ja luottamuksella Jumalaan keskellä työtään.

24.10.2025

«Nimeni on Sirje, olen anestesialääkäri. Minut kastettiin

evankelis-luterilaisessa kirkossa ja kävin myös konfirmaation, mutta en voi sanoa olleeni hyvä kristitty.

En tiennyt mitään Opus Deistä enkä sen perustajasta. Kuulin siitä ensimmäisen kerran melko kriittisen median kautta. Se ei vakuuttanut minua, ja koska olen utelias luonteeltani, aloin etsiä tietoa itse – kunnes löysin pyhän Josemarían ja hänen kirjansa Tie.

Se oli täsmälleen se, mitä olin koko elämäni ajan kaivannut. Vaikka minua on aina pidetty vahvana naisena, tarvitsin myös suojaa ja hyviä neuvoja.

Elämässäni on ollut hetkiä, jolloin olen halunnut itkeä, ja pyhä Josemaría sanoo Tiessä (n. 216), että itkeminen voi olla hyvin hyväksi:

"Itketkö? – Älä häpeä. Itke: kyllä, miehetkin itkevät, kuten sinä, yksinäisyydessä ja Jumalan edessä. –

Yöllä, sanoo kuningas Daavid, minä kastelemalla kyyneleilläni vuoteeni. Näillä kyyneleillä, palavilla ja miehekkäillä, voit puhdistaa menneisyytesi ja ylentää nykyisen elämäsi."

Etsin ja löysin Opus Dein keskuksen Eestissä ja liityin yhteistyökumppaniksi. Näin vähitellen lähestyin Jumalaa. Aloin osallistua katekismuskursseille oppiakseni paremmin katolista uskoa. Opin rukoilemaan niin kuin pyhä Josemaría opettaa. Hyvin pian ymmärsin, ettei hengellisessä elämässä voi edetä ilman opastajaa, ja olen saanut paljon apua sielunhoidon kautta.

Käännyn pyhän Josemarían puoleen, rukoilen *Terve Maria* ja sanon hänelle yksinkertaisen sanan espanjaksi: "¡Vamos!" Se toimii erinomaisesti. Tunnen oloni paljon

varmemmaksi ja ennen kaikkea
rauhallisemmaksi.

Minulla oli ilo vierailla Navarran
yliopistollisessa klinikassa. Virossa
lääketieteellä on hyvä tekninen ja
terveydenhuollollinen taso, mutta se
kärsii eettisten näkökohtien
puutteesta, erityisesti potilaan
elämän viimeisten päivien osalta.
Olen hyvin kiitollinen klinikan
lääkäreille: heidän avullaan olen
oppinut ymmärtämään ihmisen
elämän arvon uudella tavalla,
hedelmöityksestä aina kuoleman
hetkeen saakka.

Toukokuussa 2013 matkustin
Roomaan virolaisten katolilaisten
pyhiinvaellukselle. Helluntain
sunnuntaina vietettiin pyhää messua
prelaturin kirkossa Santa Maria
della Pace, jossa pyhän
Josemarían maalliset jäännökset
lepäävät. Tunsin selvästi kuuluvani
Opus Deiin. Koin olevani vihdoinkin

kotona. Messun jälkeen menin rippi-
isäni luo ja kerroin hänelle
päätöksestäni liittyä Opus Deiin.
Olin harkinnut sitä jo aiemmin
Virossa, mutta iloitsin voidessani
vahvistaa päätökseni perustajan
jäännösten edessä.

Seuraavana päivänä, 20. toukokuuta,
vietettiin messua Pietarinkirkossa.
Monet virolaiset, minä heidän
joukossaan, saimme vahvistuksen
sakramentin. Sen jälkeen osallistuin
tapaamiseen Opus Dein prelaatin
kanssa.